

нѣкаде изъ нашето отечество и сѣсз насъ Свѣщен-
ницытѣ и дѣховнытѣ. Но всичко ще прѣтѣрпѣмы
за vysokoto си званіе; И всичко ще прѣтѣрпѣмы
за Имѣто на Христа Спасителя.—Който е прѣ-
тѣрпѣлъ всѣкаквы порѣганія и хѣлж;—и Който ны
учи чрезъ Св. Писаніе: „Че ако вашата прав-
да не надмине парвѣжѣ на книжници-
тѣ и фарисейтѣ, нѣма да влѣзытѣ въ
Царство Небесно. [Мат. 5, 20] И пакъ, Който
не вы пріематъ, нито вы послѣшатъ, като
излѣзятѣ отъ тамо отърсете прахътъ подъ
краката си за да свидѣтелствова тѣмъ.

[Марк. 6, 11].

И оци. Ни е да ѣдѣмъ нѣкон отъ бла-
говѣрното Христово паство, за не благообразната
оухода къмъ дѣховните нмъ пастирѣ; Защото всѣ-
ка едничка рѣчена дѣма отъ прѣдмѣкта на нашия
Прѣдговоръ прави сѣгѣва тѣжестъ отъ Свѣщен-
ническѣтъ ны настоящѣ оуходж. Спорѣдъ Ап-
столското наше оуѣщаніе, и спорѣдъ vysokoto ны
званіе; Коего е намъ привилегія чрѣзъ Св. Бо-
гоносны Отцы и чрѣзъ Св. Апост. отъ Главата-
на нашѣта Православна Черква: Ис. Христа.

Нъ, братѣ Слѣдѣжители! Най пѣрво просѣ
отъ васъ молитвѣ: въ Божіите ваши молитвы.
Юци и да ми сѣ допѣснѣ;—да поговоримъ отъ
части за насъ си, като единъ най малкъ членъ,
отъ сѣщія дѣховенъ Сѣставъ. Да си поговоримъ,
дѣмамъ братски за тѣкѣ рабѣти; преди да сѣ по-
лѣватъ по мѣждѣ ны, ожидаемѣтъ отъ Царскитѣ
мылосты, нашитѣ народны Отцы и Началници.—
Сѣсз които да сѣ сѣобразимъ, та да бѣдимъ въ